

טיב הקהילה

י"ז ע"י קהילת שבתו נבית ד' אויף אידיש

אחד-קדושים
ח' אייר תשפ"ג
זמן הדלקת הנרות ומצו' שבת
הרה"ג 6:41
מוצש"ק 7:56
ר"ת 8:35

סוף זמן קריאת שמע והפילה
סוכה"ש א' 8:21 סוכה"ת א' 9:50
סוכה"ש ב' 9:18 סוכה"ת ב' 10:21

מליח מס:
כה

טיב

המערבת

♦ השכן אתם בתוך טמאתם ♦

עס איז געווען אמאל א קעניג וואס זיין אייגענער זון האט זיך געלחבט מיט שלעכטע חברים און האט זיך נאכגעזען נאך זיי צו שלעכטע מעשים. אום האט ער אראפגעלישט פון טאג צו טאג ביז ער איז אנגעקומען ממש צו די נידעריגעטע ערטער.

וויבאלד דער קעניג האט זייער ליב געהאט זיין אייגענע קינד, האט ער אים נישט געוואלט לאזן אויף הפקר, דעריבער איז ער אים נאכגעגאנגען צו יעדן ארט וואו ער איז געגאנגען, נאר ווי עס פארשטייט זיך, האט ער זיך באהאלטן פון אים און צוליב דעם כבוד פונעם קעניג האבן די קענטש פונעם קעניג אויפגעשטעלט א מחיצה נאנט צום קינד פונעם קעניג, און אזוי האט דער קעניג געקענט באטראכטן זיין זון פון דער נאנט, און זען וואס ער מאכט.

אין טאג האט דער זון פונעם קעניג זיך געטריט צו טון זייער א נידעריגע זאך. זענענדיג דאס האבן די קענטש פונעם קעניג מער נישט געקענט שווייגן, און איינער פון די ראטגעבער פונעם קעניג איז צוגעגאנגען צום בן המלך און האט זיך אנטפלעקט צו אים. ווען דער בן המלך האט דאס געזען, איז ער געווארן זייער פארוואונדערט, וואס ווזט דא דער חשובער מענטש וואס איז אזוי נאנט צום קעניג, אין אזוי נידעריגע ארט? האט דער חכם געוואנט צום בן המלך: וויסן זאלסטו, אז די זאכן וואס דו טוסט זענען ממש פארקערט ווי דעם ווילן פון דיין טאטע דער קעניג, און זיי שאפן אים א געוואלדיגע נעמט פוש!

הערדיג די דערשייט האט זיך דער בן המלך שטארק געוואונדערט, און געזאגט: עס זענען שוין דורכגעגאנגען לאנגע יארן וואס מיינ טאטע זעט מיר נישט און קען מיר נישט, אזוי אז ער ווייסט בכלל נישט מיין מצב און מיינע מעשים. האט דער חכם געוויזן פארן בן המלך דעם מחיצה, און ער האט געזאגט צו אים: דו זעסט די מחיצה; אונטער די מחיצה געפינט זיך דיין טאטע, און ער קוקט אויף דיר די נאנטע צייט, ער האט דיר נישט פארלאזט אפילו איין טאג, און אין אלע ערטער וואו דו ביסט געווען, איז ער אויך געווען. אויב וועסטו דיר נאר אביסל שטארקן און זיך דערהיבן איבער די מחיצה, וועסטו אנטפלעקן דיין טאטע דער קעניג, וואס האט דיר אוי ליב און ווארט נאר אז דו זאלסט דיר צוריקקערן צו אים.

אין אונזער פרישה ניי דער סוד געבט יום הכיפורים שטייט אין פסוק: "אכפר על הקדש מסמאת בני ישראל ומשפיעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך מסמאתם, אוי רש"י ערקלערט: "איך על פי שהם מסמאים שכינה בנינים".

איז אונז רש"י דא מכלא א געוואלדיגע סיבה, אין און יעדן מצב וואס איז געפינט זיך, דארף ער וויסן אז דער אויבערשטער געפינט זיך מיט אים און ער לאזט אים נישט אפ אפילו פאר א רגע, און דאס וואס דער גענעשטע זעט נישט און פילט נישט, דאס איז צוליב דער מסך המבדיל וואס קומט דורך די עבודתו און עס טוט צווישנשטיין צווישן אונז און אבינו שבשמים.

חליל זאגן דאך ישראל אל על פי שחטא ישראל האל, און דער ראה דערצו איז אז אפילו אים אן איד האט ח"ו עובר געווען אויף די הארבסטע עבודתו איז ער נאך אלץ נישט פטור אפילו פון די גרינגסטע מצוה פון אלע מצוות ווייל "בנים אתם להל", און א טאטע דארט קיינמאל נישט אפ זיין קינד.

(עפי"י טיב הרה"ה אר"י)

טיב הפרשה

זארגן פארן רוהניות פון דיין חבר איז אמת'ע אהבת חברים

אין די וואכענדיגע פרשה לערנען מיר די וואך איבער די מצוה פון לא תשנא את אחיך בלבבך. אין די זעלבע פסוק זאגט אונז די תורה אן די מצוה פון תוכחה, אז מען זאל מוכיח זיין א חבר און אים זאגן תוכחה.

אויבגאנץ זעט אים ווי די סמיכות וויל אונזאן פאר א איד ער זאל אכטונג געבן אויפן כבוד פון דעם חבר און אים נישט זאגן תוכחה מותר שנאה אבער עס קען זיין אז עס ליגט דערינען נאך א דערהיב, די תורה זאגט אונז אן האב נישט פיינט דיין חבר - זאג אים תוכחה - ווייל אז דו זעסט אז ער פאלט לאז אים נישט פארן.

עס איז דא אסאך אידן ווען א איד זעט צו ווי א צווייטער איד גייט אויף א קרוםער וועג, זעט ער זייט אים און זענען גייט נישט נגט, אבער ער שנעמט זיך אים צו מוסר'ן, ער מאכט ביי זיך א חשבון ווער בין איך צו זאגן מוסר פאר א צווייטן.

דער איד טראכט אז ער וויל יענעם נישט וויי טון אבער די אמת'ע סיבה פארוואס ער זאגט נישט פאר יענעם איז ווייל עס איז אים נישט געקומען צו זאגן פאר יענעם און ער אזוי איינער געדט די תורה ער דערמאנט אים די נקודה פון לא תשנא את אחיך בלבבך אז דו האסט א פליכט מוכיח צו זיין יענעם.

מען קען עס פארשטיין מיט א משל. ווען א איד זאל גיין און גאס און זען ווי א חבר שטייט א טריט א וועג פון א טיפלע ריב און אויב מען וועט אים נישט געבן א שטעלע אפ אין די לעצטע מינוט - וועט ער אריינפאלן אין די ריב - ווייל ער זיצער אנגערויבן שרייבן פאר יענעם אז ער זאל זיך אפשטעלן וואלט אז ער גייט נאך א טריט וועט ער אריינפאלן אין טיפל ריב. אין אזוי מינוט וואלט ער נישט געמאכט אלע ערליי חשבונות וואס ער מאכט ווען ער דארף מוסר'ן א צווייטן ווייל ער זעט די סכנה פאר די אויגן, און אז מען איז אזוי באזארגט פאר יענעלס ח"ו שעה אז אויב זיכער אז מען דארף זיך וואכזאם ווען עס געדט זיך פון יענעלס ח"ו נצח.

אזוי וואס פירט זיך אזוי גייט אין די וועגן פון הקב"ה, אויף הש"ת זאגט

<<< המשך אין עמוד ג' |

מען קען הערן שפועס'ן און דרושות פון מורנו ורובנו שליט"א - אין א עקסטערע נופער אוידיש: 073-2951321 לש"ת: 073-2951320

זמנים אויף קבלת קהל 0534-100024

י"ד תמוז ה'תשפ"ג י"ד תמוז ה'תשפ"ג י"ד תמוז ה'תשפ"ג

א

טיב ההשגה

מעשיות אויף השגה פרטית

עריכת ד"ר רחל

אצה - די אסאל פון רפואה

שטייגעדיג נאך די יום טוב פסח וויל איך מיטטיילן א מוראדיגע מעשה וואס איך האב געהאט ביי מיר איך שטוב מיט עטליכע יאר צוריק.

די געשיכטע גייט צוריק ווען עס איז געבוירן געווארן איינע פון אונזערע לעכטיגע קינדער. ווען דער קינד איז אלט געווען א האלבער יאר האט זיך ארויסגעשטעלט אז דאס קינד ליידיט אויף זייער אסאך אלערגייעס.

דאס קינד איז געווען אלערגיזש צו מעל, צו מיכלאס און צו נאך א לאנגע רייע פון זאכן.

עס איז געווען זייער שווער מיטן קינד. אלץ א יונגע פארפאלק זענען מיר געגאנגען צו אסאך ערליי פארברענגען און איבערלאזן און זיך באגענגען מיט די פארט שוועריקייטן אז עס קען נישט עסן דא דארט.

מיר האבן פראבירט אלע ערליי סגולות מען איז געווען ביי די געהעריגע דאקטוירים און ביי די אלטערנאטיווע אבער גארנישט האט נישט געהאלפן.

עס איז געווען אדר צייט ווען איך האב געשפירט אז איך האלט עס מער נישט אויס. איך האב זיך אויסגעריעדט דאס הארץ צום גרויסן טאטן אין הימל און זיך געבעטן ביי אים אז ער זאל מיר שיקן די ריכטיגע ישיעה.

"באשפעצער אין הימל, אלע רפואות ליגן דאך ביי דיר אין די הענגע העלף מיר".

מיטאמאל האט אנגעהויבן פאסירן אין אינטערעסאנטער זאך. וואו איך בין געגאנגען און וואו איך בין געשטאנען האב איך אנגעהויבן הערן איבער די מצוה פון מצה אז מצה איז א רפואה, אז עס איז די מאכל פון אמונה.

איך האב עס געהערט אין שול און אין גאס מיטאמאל זענען מענטשן צוגעקומען צו מיר און מיר געזאגט ווערעט אז מצה איז אמונה. איך האב פארשטאנען אז דער רובשליע שיקט מיר דא א רמז און איך דארף זיך בלויז בוהערן דערצו.

אין יענע צייט בין איך אהיימגעקומען און געזאגט פאר מיין בני בית אז עס קומט פסח און אז די יאר גייען מיר נישט געבן פארן קינד צו עסן אלע ערליי עסנווארג וואס האט זיך חששות, מיר גיין אים געבן צו עסן מצה.

מיין בני בית האט מסכים געווען און מיר האבן טאקע אזוי געטון. אויך מיין קינד וועלכער איז שוין געווען אונטערגעקומען האט זיך צוגעכאפט דערצו און אין יענעם פסח האט ער געעסן נאר פסחדיגע זאכן ווי מצה און אנדערע ערליי פסח מאכלים.

מיט זיין לעכטיגע חסימות האבן מיר געהערט ווי ער בעט זיך ביים רובשליע ער זאל אים אויסהילן, ער זאל קענען עסן וואס ער באקומט, און פון דאן האט די וואונדער פאסירט.

דאס קינד האט געעסן מצה און ער האט גארנישט געשפירט. מיטאמאל איז אונזער אלע ערליי נאכווייען און ער האט געקענט עסן אלעס ווי ער וואלט קיינמאל נישט שיקט מיר קיין שוועריקייטן.

עס איז שוין אריבער פון די געשיכטע מער ווי פיר יאר און היום פסח ווען יענער פסח איז אלעס פארשווינדן געווארן כאלו לא היה.

איך שפיר א פליכט צו פארשפרייטן די מעשה סיי ווייל איך וויל דאנקען השי"ת פאר זיינע חסדים און אויך אז מען זאל וויסן אז מצה איז א מאכל פון רפואה.

דערציילט דורך דער בעל המעשה ש"ה.

דער פסח פון אשכנז [ג' כ' את אשר יארהב השם יוכיח אז הקב"ה מוסרט א איד צוליב די אהבה וואס ער האט צו א איד און די זעלבע דארף אויך זיין מיט דעם איד. פון גרויס ליבשאפט צו דעם איד דארף ער אים מוסרן. ער זאל זיך מאכן א חשבון אז אויב ער וועט נישט אויפקלערן דעם איד וועט ער דאך פארפאלן ווערן אויף אייבן.

דער איד זאל זיך מתבונן זיין אז ענדע וועט דער אנדערער איד שטיין פארן בית דין של מעלה און אפגעבן דין וחשבון אויף זיינע מעשים און ער וועט לידן דערפאר ביטערע עונשים אין גיהנם און ער איז בכח אפצוהאלטן דעם איד פון ווערן פארפאלן איז זיכער אז ער דארף עס טון.

עס ליגט מיר אין די ביינען איין אזא מעשה וואס איך האב מיטגעלעבט. בימים הרם פלגע איך צו דאווענען אין די קארלינער שול אין דער בית ישראל געגענט. איך די שול האבן געדאווענט בני עליה געהויבענע אידן וואס זייער נאנגער ווען איז געווען עבודת השם און איך האב זיך אסאך געלערנט פון זיי.

האט זיך געמאכט אז איין טאג האט דער חסיד הרה"צ רבי מעשה הכהן ראזענפעלד זצ"ל זיך נישט גוט געשפירט. זיין מצב איז געווען אזוי שווער אז מען האט אים געדארפט אריינפירן אין שפיטאל.

מען האט אים געטראגן אין שפיטאל אבער נאך אפאר שעה שפעטער האט מען אים באפרייט. די מעשה איז געשען פרייטאג אינדערפרי און נאך יענעם שבת ביינאכט איז ער געקומען אין שול.

נאכן דאווענען שבת ביינאכט האב איך געזען ווי ער דערנענטערט זיך צו דער צדיק רבי ישראל גראסמאן זצ"ל. וועלנדיג אויסהערן די שמועס צושיין די צוויי בני עליה האב איך צוגעניינט אן אויער. צו מין וואונדער האט זיך דער ר' משה זצ"ל זיך באקלאגט פאר הנה"צ רבי ישראל הייחן אז עס קען זיין אזא זאך אז א איד איז שוואך און מען פירט אים אין איין שפיטאל און מען זאגט נישט קיין וויזוי מיט אים.

"וואו איז די אהבת חברים?" האט ער זיך באקלאגט.

"עס וואלט דאך רואיג געקענט זיין אז איך זאל אוועקגיין פון די וועלט און א וויידן."

די מעשה איז מיר אריין אין די ביינען. איך האב געלערנט פון דעם וואס עס הייסט אמתע אהבת חברים וואס מיינט אז מען זארגט פאר א חבר. מיר זענען געוואוינט אז אהבת חברים טייטשט אז מען פארברענגט צוזאמען, אבער עס האט אויך א טיפערע באדייט. מען דארף אויך זארגן פאר די רוחניות פון א חבר.

אבער עס איינעם דארף מען אויך געדענקען אז מען זאל עס טון אין א וועג אז יענער זאל נישט ווערן פארשעמט און אויך אויב מען ווייסט זיכער אז יענער וועט עס מקבל זיין, ווייל די מצוה פון תוכחה איז נאר דא ווען עס האט זיך א תועלת.

אויב איז מען איבערצייגט אז יענער וועט עס נישט מקבל זיין, אדער אז יענער וועט דורכדעם ווערן פארשעמט איז נישט דא די מצוה פון תוכחה און ווי די תורה זאגט שוין אן ול תשא עליו תנא.

די און ווערט שוין מערערע מאל מבואר אין חז"ל. איין אזא ארט איז אין ד' נגמרא אין ערכין [טו ב']. דארטן זאגן חז"ל אז מען דארף מוכיח זיין א מענטש מערערע מאל אבער נישט אויפן חשבון אז יענער זאל ווערן פארשעמט, נאר אז די תוכחה זאל זיין בדרך כבוד און מדרך אהבה ווייל נאר אויב עס קען גיין אין אזא וועג זאל מען יענעם מוכיח זיין.

און ווען דעם פעלט זיך אויס די דערמאנטע נקודה אז די תוכחה זאל קומען מתוך אהבת פון ליבשאפט און ווייל עס טוט וויי ערעמט מצב ווייל אז עס קומט פון אזא ארט גייט עס אריין שטארק אין די ביינען פון א מענטש.

די רצון אז עס זאל מקיים ווערן דער טאמז חז"ל אז דער שם שמים זאל ווערן נתאהב עלי דניו.

די מצוה פון פטחון

אין די פרשה פון די וואך, זענען דא אסאך מצוות ווי איד דארף אפשיידן פון די ארבעט פון זיין פעלד, און באשעפטיגן דערפון, אזוי ווי דער אויבערשטער האט געוויילט. צום ביישפיל, די מצוות פון לקט, שכתה און פאה, די מצוות פון ערלה און נטע רבע, תרומת און מעשרות און נאך.

איינער פון די טעמעס וואס ווערט ערקלערט אין די ספרשים אלס דער יסוד פון די מצוות איז כדי צו מחוק זיין די מדה פון ברוחנות, ווייל יעדער איינער דארף גלייבן און האבן ברוחנות אינעם אויבערשטן, אז נאר ער אליין איז דער וואס שפייזט אלע באשעפטיגטן פון די וועלט, פון די געטעטע ביז די קלענסטע און נאר דורכן השגחה פונעם אויבערשטן וועט מען האבן הצלחה ביי די ארבעט און די פעלד איינגעבליבן.

דערביי האט די הייליגע תורה באפוילן אז מען זאל אפשיידן די אלע זאכן פונעם פעלד, אויבערלאזנדיג פארשידענע זאכן דערפון פאר די ארמטלייט, און אויך דער איסור פון ערלה פאר דריי יאר, און אויך שפייערע ווען די פרוכט שוין מותר, דארף ער זיי אויפריבענגען אינעם פערטן יאר אלס "נטע רבע", אויך דארף מען אפשיידן די ערשטע פרוכט פארן אויבערשטן אלס "ביכורם", און אויך די מצוות פון חלה תרומה און מעשר. דאס אלעס לערנט אויס דעם מענטש אז נישט ער איז דער וואס ברענגט פאר זיך ברכה, נאר אלעס ווערט נשפע אויף אים בחסד עליון.

און טאקע ווען א איד גלייבט און ער פארזיכערט זיך אינעם אויבערשטן און אזוי זייט ער אין זיין פעלד, און ווייטער איז ער דאקייט אלע זיינע מצוות און פליכטן אזוי ווי ער דארף צו זיין דעמאלטס און ער זוכה צו א ספעציעלע ברכה אין אלעס וואס ער טוט, אזוי ווי עס שטייט קלאר אין אונזער פרשה, ביז אט די מצוות (וי' כה) "לוחסוף ילם תבואה, אני ה' אלקיכם, און רש"י ערקלערט: "המפצה היא, שתמטן תהיה לחוסף ללם תבואה, שבשכרה אני מברך לכם פרות הטיבות וכו'." אני ה' המבטיח על כך ונקמן לשמוך הנהייתם."

קומט אויס אז די איינציגסטע זאך וואס א מענטש דארף האבן ביי זיין ארבעט און פרנסה און בלויז אויף צו פארלאזן אויפן גרויסן באשעפטיגטן, וואס איז באגלייבט אין זיין ברכה צו באשערן אלעס גוטס וואס א אידש קינד דארף האבן.

→ ←

די פאלגנדע מצוה איז פארעקומען מיט אן ארימאך, וועלכער איז געקומען צום הייליגן קאפקעך צדיק זנוק'ל, און האט זיך אויסגעטאן זיין הארץ פאר אים היות זיין טריבעט טאכטער איז שוין אנטקומען צום פאסטיגן עלטער אויבערשטעלן אין שווי, אבער זי ווארט שוין זייער לאנג און ער האט נישט קיין פרופט צו איר געבן אז זי זאל קענען חתונה האבן.

האט זיך דער רבי דערבארטמט אויפן ארימאך, און האט געזען אויפן פאר אים א ארציג ברויול צו איינער פון די גרויסע עשירים פון צווישן זיינע חסידים

ווערטער און אפילו אלע אותיות, אלס געטרייער קאפקעך חסיד, האט ער גוט געוואוסט אז עס איז נישט קיין איין אביעריג פינגל טיט און די ווערטער פונעם הייליגן רבי'ן, און דערפאר דארף מען עס ליינען בעיון גדול!

מען האט גוט געקענט זען ווי דער עושר ליינט עס מיט א פארטיפטע מחשבה, וועלנדיג אויך ליינען דאס וואס עס שטייט צווישן די שורות און די ווערטער... זייענדיג א קלוגער מענטש האט ער פראבירט פארשטיין דבר מתוך דבר, און געוואלט אנטפלעקן אויך דאס וואס איז נישט קלאר געזאגט געווארן...

ווען דער עושר האט געענדיגט ליינען דעם הייליגן בריוו, האט ער עס אראפגעלייגט אויפן טיש מיט גרויס כבוד און פארקט, און דעמאלטס האט ער זיך געוואנדן צום ארימאך, וועלכער איז געווען די גאנצע צייט מיט שטילקייט און גרויס אנגענועגיקייט. דער עושר האט ארויסגעטומען פון קעשענען איין איינציגער רובל, און עס געגעבן פארן ארימאך, און זיך געגענעט פון אים!

דער ארימאך איז ארויסגעגאנגען פון הויז, שאקדע, דעביטערט און שדערקליך צובראכן, ער האט נישט געקענט קומען צו זיך פון גרויס וואונדער און טרערען. פאר אים רובל האט ער זיך אויך אנגעשטרענגט פאר אזא קלויז סומע האט ער זיך אזוי מטריה געווען און געפארן די ווייטע נסיעה קיין קאפקעך און דערנאך די לאנגע רייזע גום הויז פונעם עושר, פאר גאנצע צוויי וואכן, בלויז צו באקומען איין רובל?

וויאזוי קען דאס זיין? האט דער ארימאך זיך אליין געפרעגט, איינמאל און נאכאמאל. מען האט דערפון קלאר געקענט זען ווי דער עושר האט אזוי גאה פונעם בריוו וואס ער האט באקומען פונעם רבי'ן, און ער האט עס דאך געליינט מיט אזא באייסטערונג! און אום סוף ווען עס איז געקומען דער צייט אים ארויסצוהעלפן אויף למעשה האט ער אים פארשיקט! בבושת פנים מיט אן איינציגער רובל און האנט!

ער איז דאך געווען אזוי זיכער, האט דער ארימאך ווייטער געטראכט מיט צובראכעניקן, אז פון דעם טריט האט ער געשפאנט אויפן וועג ארויס פון די שטאט, און מיט הייסע טרערן וואס האבן געריינען פון זיינע אויגן, האט ער זיך אויסגעטאן זיין הארץ פארן גרויסן טאטן אין הימל, ער האט געזעט צו אים פון די טיפענישן פון זיין הארץ, און האט איינגעזאגט פאר אים זיין גאנצע ביטערע הארץ.

זעצט ער זיך קלאר, האט דער איד געזאגט מיט הייסע עושר, אז קיין שום | המסך אין עמוד ד' <

וועלכער האט געוואוינט אין א ווייטע שטאט. אין זיין בריוו האט דער רבי אויסגערעכנט די פילע שוועריגקייטן און ארימקייט פונעם חסיד אין קורצן, און ער האט אויסגעפירט מיט א געבעט אז דער חסיד זאל אויפגעמען בסדר פנים יפות דעם ארימאך וואס געבט אריבער דעם בריוו, און אים ארויסהעלפן בערך בונפס, און אים צושטעלן מיט די תוצאות החתונה בכבוד.

דער הייליגער קאפקעך רבי האט אונטערגעשריבן דעם בריוו בחתימת יד קדש, און עס איבערגעגעבן פארן ארימאך, הייסנדיג אים אז ער זאל זיך שוין ארויסלאזן אין וועג, און פארן גלייך צו אט דעם עושר, און אים בעטן אז ער זאל אים ארויסהעלפן אין זיין ענגסאפט.

נישט האבנדיג קיין געלט צו פארן געהעריג מיט א פערד און וואגן, האט זיך דער ארימאך געבער געשלעפט צופיס, איין טאג און נאך א טאג ביז ער איז ענדליך אנטקומען דארט אין שטאט נאך צוויי וואכן, וואונדער, און ער איז גלייך צוגעגאנגען צום הויז פונעם עושר.

דער ארימאך האט שוין אזוי געהאפט צו באקומען די געלט פאר די חתונה וויבאלד ער טראגט דאך מיט זיך דעם ספעציעלן בריוו וואס דער רבי האט געשריבן פאר אים, איז ער ארויסגעגאנגען מיטן געפיל אזוי ווי דאס געלט ליגט שוין ביי אים אין קעשענען... ער האט שוין געווארט זיין מינט וואס ער וועט זיך שוין קענען ארויסלאזן אויפן וועג צוריק, און ער נעמען גרייטן צו די חתונה פון זיין טאכטער אזוי ווי עס פאסט.

צו זיין גרויס פרייד, האט ער געטראפן דעם עושר אנדערדיגס ווי און נאר ער האט געקוקט אז ער קומט צו אים שפליחות פונעם רבי'ן, האט ער אים זייער עס באשעפטיגט, און אים געלאנדט זיך צו זען מיט אים אין זיין רייכן צימער. דער ארימאך איז אריינגעגאנגען מיט גרויס חשיבות און פון זיין ביזנעס האט ער ארויסגעטומען דעם טייערן בריוו, און עס דערלאנגט פארן עושר.

ווען דער עושר האט געזען די הייליגע שריפט פון זיין גרויסן רבי'ן, ווי ער וועלט זיך דירעקט צו אים האט ער זיך זייער שטארק געפריידט, און האט מיט גרויס התרגשות באדאנקט דעם ארימאך פארן אים מזהב אין מיט אט דעם הייליגן בריוו, וואס איז אזוי טייער און חשוב אין זיינע אויגן.

דער עושר האט זיך אוועקגעזעט און גענומען ליינען דעם קורצן בריוו בעיון גדול עטליכע מאל, דורכ'ליינענדיג גרונטליך אלע

זך ארץ דער וועלט קען מיר
 איך העלפט פון מירן שווערע
 און ביטערע אויסקייט! ווייל
 אויב אזא ספעציעלע בריוו
 פונעם רב'ן האט ארגנישט
 אויפגענוען וועט קיין שום זאך
 ארץ דער וועלט מיר נישט
 העלפן, אויסער א נס מן השמים!
 נאר דו הייליגער באשעפער!
 וואס דו שפייסט אלע
 באשעפענישן פון דער גאנצער
 וועלט, נאר דו געקסט מיר
 העלפן! בעט ארץ דיר, זע מירן
 ענשאפט און צובראכן הארץ,
 און שיק מיר דין ה' אונטער!
 אזוי איז דער ארימאך געגאנגען

די פרנסה האב איך געווען אז מען
 דארף מחזק זיין ביי דיר די אמונה
 און האפענונג אינעם איבערשטן
 וואס אמטליך קען נאר דער העלפן!
 דעריבער האב איך דיר צום ערשט
 געדארפט אוועקשיקן בבושת
 פנים כאטש דאס איז מיר זייער
 שווער אנגעקומען. ווייל עס האט
 אויסגעזען אזוי ווי איך נעם נישט
 אן די בקשה פונעם רב'ן...
 ווען דו האסט דאס געזען, ביסטו
 שטארק צובראכן געווארן, זעננדיג
 אז אפילו א ספעציעלן בריוו פונעם
 רב'ן העלפט נישט, און דורכדעם
 ביסטו אנגעקומען צום אמתן
 אנערקענונג אז מען טאר ארץ נישט
 און מען קען זיך נישט פארלאזן אויף קיין שום זאך
 און אויף קיין שום מענטש, נאר אינעם איבערשטן
 אליין. וואס מיר זיין ווילן איז ער שפעיע פאר דער
 וואס גלייבט און פארזיכערט זיך און אים דורך די
 ברכה פון זיינע קעכט די צדיקים!

נאר נאכדעם וואס דו האסט פארשטאנען דין הארץ
 מיט אויפריכטיגע ווערטער פארן אויבערשטן,
 און די ריינע בחוץ איז געווארן פסעט ביי דיר
 און די הארץ, זיך צו פארזיכערן מיטן איבערשטן,
 קומט דאך אויס אז דער שורש פון דיין צרה איז
 איסמיהילט געווארן, האב ארץ שוין געקענט
 העלפן מיר די שיעור פונעם נוף און די צוהעלפן
 מיט די געלט וואס דו דארפטסט האבן!

און זענען האט דער עושר אויסגעפירט, פאר אהיים
 און גליק און דער אויבערשטער וועט זיין מיט
 דיר, און פון עיצט וועקסטו מיטן איבערשטנס
 הילף האבן אסאך הצלחה, אזוי ווי יעדער רבי האט
 געוואונטשן און זיין בריוו פאר דייענטווען, אזוי ווי
 ארץ האב דארט פארשטאנען.

נאר דו זאלסט אייביג געדענקען און קיינמאל נישט
 געפניען צו זיינע דין תפילה און דין האפענונג
 נאר אינעם איבערשטן, און אים בעטן הצלחה ביי
 יעדער זאך, ווייל נאר ער אליין איז דער זון ומפרנס
 מקדוה ראמים עד ביצי כנסים!

דער איד איז אריינגעפארן און האט חתונה געמאכט
 זיין טאכטער מיט גרויס כבוד, און פון דעמאלטס
 פאר אים צום נוטן, און די ברכה האט זיך אלעמאל
 געפניען ביי אים און ער האט אלעמאל געדענקט
 וואס און ווער ברענגט די ברכה פאר א מענטש, און
 דער חסיד האט געלעבט מיט די ריינע אמונה און
 בעתן אינעם הייליגן באשעפער!
 [שכתוב קלטות כליות סם 79]

זיך דא האט דער ארימאך באשלאסן אז זאל זיין
 וואס זאל נאר זיך, ער מוז פארשטיין דער באדייט
 פון דער זאך; האט ער זיך אויסגעדייט און איז
 צוריקגעגאנגען ביז צום הייז פונעם עושר, וועלכער
 האט זיך שטארק געפיריט אים צו זען, און האט
 אים אריינגענומען און זיין הויז מיט גרויס כבוד.

דאס איז דאך דער מענטש וואס האט אזוי
 געברענגט א ספעציעלן בריוו פונעם רב'ן - האט
 דער עושר געזאגט מיט באגייסטערונג צו זיין
 משה, שוויט באהאלטנדיג זיך געוואלדיגע שמחה
 פונעם בריוו. דער וואונדער פונעם ארימאך איז נאך
 געווארן שטארקער, און דא האט ער זיך שוין נישט
 געקענט איינזאגן, און ער האט פארגעלייגט זיך
 גרויס וואונדער פארן עושר: וואס איז דאס געשען?
 וויאזוי האסטו פלוצלונג געטוישט דיין מיינונג, אין
 בלויז געצייילטע שעות? אויב איך אהרתיב האסטו
 מיר נאר געוואלט געבן איין רובל, וויאזוי האסטו
 פלוצלונג באשלאסן מיר צו געבן אויפיל געלט?

האט אים דער עושר געענטפערט: דו האסט א
 טעות! איך האב בכלל נישט געטוישט מירן מיינונג!
 נאר, איך אהרתיב ווען דו ביסט געקומען צו מיר און
 האסט מיר איבערגעגעבן דעם וואונדערליכן
 בריוו פונעם הייליגן רב'ן, האב איך ער דונטליך
 דורכגעלייגט, און פון צווישן די שעות האב איך
 פארשטאנען אז איך דארף און זארגן פאר דין
 נשמה! און נישט נאר פאר די געלט...

דא האט מיר דער רבי מרסם געווען ווי דער שטייער
 פון די צדיקים אריינצוגיין אין די טיפקייט פון דער
 זאך, און זען דער רותניווייליגער שורש פונעם
 נשמוולדיגן פראבלעם און דער רבי האט מיר דא
 מרסם געווען אינעם בריוו, אז דיין צרה איך געלט
 קומט פון דעם וואס עס פעלט אמונה און בחוץ
 אינעם אויבערשטן, ווייל לויט די אמונה אזוי איז

זיך ווען ערליכע שעה ווייניגדיג און פארניגדיג
 הפלות ובקעות פארן הייליגן באשעפער, מיט
 א צובראכן הארץ, ווען פלוצלונג האט עפעס
 איבערגעהאקט זיינע טוהריגע געדאנקען.
 אנטקעגן אים האט ער געזען א הערליכע וואקן
 וואס איז איינגעשפאטן צו העלדישע פערד, און
 דער איד פארט משש אין זיין רייטונג. עס האט
 איינגעזען אז איינער זאגט נאך אים און זוכט אים.
 ווען דער וואקן איז אנגעקומען געבן אים האט זיך
 עושר אלץ אפגעשטעלט, א ספעציעלער שליח פונעם
 מיט גרויס פרייד איז ער צוגעגאנגען צום ארימאך,
 און אים געזאגט: ברוך ה' אז איך האב דיר דא
 געטראפן! מיר האן דער עושר האט מיר געבעטן
 דיר צו ווען וואס עס איז נאר מעגליך, און ער האט
 געשיקט פאר דיר דעם פעקל!

אזוי רעדנדיג האט דער שליח איבערגעגעבן פארן
 ארימאך א געשטאלטענע פעקל אנגעפולט מיט
 פילע טויזנטער רובל! דו סומט וואס איז דארט
 געלעגן איז נישט נאר געווען גענוג פאר די הצעות
 החתונה פון זיין טאכטער, נאר אסאך מער דערפון
 איז דארט געלעגן, און מען האט זיך געקענט שפייזן
 דערפון פאר נאך ערליכע יאר בריווה!

זעלבסטפארשטענדליך אז דער ארימאך האט
 זיך שטארק געפיריט אויפן אוימעקראכטענעם
 ווערדפולן געשאנק, אבער פון די אנדערע זייט איז
 ער אויך געווען צומישט... וואס גייט דא פאר? דער
 עושר איז דאך א קלוגער מענטש. פארוואס איז
 אהרתיב ווען ער האט אים געגעבן דעם בריוו, האט
 ער אים אזוי קאלט ארשיקט מיט אן איינציגן רובל,
 און דא בלויז ערליכע שעה שפעטער, האט ער אים
 אזוי אהרציג באשאנקען מיט פילע טויזנטער רובל!
 זייננדיג אזוי באדייטערט און פארוואונדערט,
 און וועלנדיג אמטליך פארשטיין וואס עס טוט!

על הברכה יעמדו

נינו הוציאת את העלון לשמות, לברכה והצלחה או לארצינו

גפניק
 02-5002321

קשת הרשת
 02-6257948

לעת הבהור שטאל
 מאיר ז'רין יבלחסי
 רבני ישראל יצחק
 ולבני ישראל חתונת

לעת מרת חיה
 סאטמ בת לאה
 ולבני ישראל חתונת

שרה סינדל
 בת מילה חוה
 לחתונה בכל
 העינים

האחים הקרים העומדים תמיד לימין רבינו
 הרב יחזקאל בן שרה סינדל
 והרב שמואל יחזקאל בן שרה סינדל
 וכל משפחתם - החתונה בכל העינים

יוסף בן
 מילה חוה
 לרפואה
 שלמה

לעת רבינו יעקב מיכאל
 זצ"ל וכל בניו
 וכל בני ישראל חתונת

יו"ל ע"י קהילה שבתי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים | 05276-10455 078-3331109 | shiviti1@gmail.com

תודי יקרו! א תחזיק טובה לעצמך, הקי מוצן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפעמיניעם יקבלו את העלון בפיל (אפשר גם ישירות להדפיס).
 Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zclick@gmail.com or text 718-249-7175